

[Margrete Auken]

synligvis kan afgøres uden en lovændring. Jeg ved ikke, om det er rigtigt, men jeg mener, det vil være hensigtsmæssigt, hvis sagen kan klares blot med en præcisering af det nugældende, for det virker, som om det er en lapsus, at der er en gruppe, der er overset på den måde.

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Fru Margrete Aukens udtalelser om hår i suppen undrer mig en smule. Jeg synes i og for sig, det er en dyd, at man ved behandling af et forslag prøver at se, hvilke konsekvenser det kan have, og hvilke praktiske problemer der kan opstå i den sammenhæng. Jeg ved ikke, om der kan opstå praktiske problemer – det er det, vi gerne vil have undersøgt – men at man skal klandres for det ved at få at vide, at hvis der opstår nogle, kan vi løse dem engang, undrer mig. Jeg synes, det er en dyd, at vi prøver på at få dem klaret på forhånd, hvis de ellers er der. Det var formålet med den del af bemærkningerne.

Når jeg nu er her, vil jeg gerne benytte lejligheden til at sige, at også jeg synes, at forslaget om at klare denne sag administrativt bør undersøges og i givet fald nyde fremme.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg er naturligvis enig med Socialdemokratiets ordfører i, at det er en dyd at tage højde for problemer, der kan opstå. Jeg tror ikke, vi kan lave nogen lov herinde, som ikke kan medføre problemer et eller andet sted. Det, som man kan sige om denne lov i forhold til så mange andre, vi sidder med, er, at vi nu har en hel del års erfaring, og at det har vist sig, at den næsten ikke har skabt problemer. Derfor min lille spydighed om, at man skal være reserveret i sin støtte til et stort problem, der ikke har meldt sig. Som hr. Søren Hansen måske bemærkede, sagde jeg, at det godt kunne blive et stort problem hvis det viste sig, at der nu kom gang i en debat. Vi skal vel hilse det velkommen, at der kommer debatter om så store og svære ting, som, da sagen i sin tid blev drøftet i Folketinget, ikke blev taget nemt af nogen herinde. Derfor er det ejendommeligt, at der har været så lidt diskussion siden hen.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Lovforslaget indeholder tre principielle forhold:

For det første etablering af ensartede regler for alle personalekategorier på et hospital. Dette forhold er jeg enig i bør rettes, ikke mindst fordi en overlæge kan bede sig fritaget for en tjeneste, som hans underordnede ikke kan fritages for. Det er den omvendte verden i forhold til, hvad der er normal praksis for de personer, der har en ledelsesopgave at udføre, nemlig at de skal kunne gennemføre, hvad de måtte bede deres underordnede personale om.

For det andet ligger der i lovforslaget en række etiske problemstillinger, der tidligere har været gjort til genstand for drøftelse i Retsudvalget. Da jeg mener, der skal være konsistens i de sager, vi drøftet i Tinget, er jeg enig i, at lovforslaget bør nyde fremme.

For det tredje indeholder lovforslaget mulighed for, at personalegrupper kan nægte at udføre opgaver, som de har fået anvist af deres arbejdsgiver. Arbejdsgiverens ret til at lede og fordele arbejdet er en forudsætning for al virksomhed. Principielt er jeg modstander af, at en given personalegruppe kan nægte at udføre et stykke arbejde, som det offentlige, i dette tilfælde Folketinget, har vedtaget skal kunne gennemføres. Det er en farlig udvikling at komme ind på, alene fordi de argumenter, der anføres i dette tilfælde, næste gang kan blive andre og måske lige så relevante. Jeg tænder med andre ord herved den røde lampe og råber vagt i gevær.

Når alle synspunkter er vurderet, kan jeg alligevel på Venstres vegne tiltræde lovforslaget med den bemærkning, at når den dag måtte komme, hvor abortindgreb kan erstattes med anvendelse af abortpiller, hvorved direkte indgreb overflødiggøres, skal loven overvejes igen og ændres for netop at neutralisere mit synspunkt om det uheldige i, at medarbejdere kan nægte at udføre lovlige tjenester.

Jane Oksen (FP):

I Fremskridtspartiet betragter vi det som svært at tage stilling til dette spørgsmål. Der er delte meninger i Fremskridtsgruppen om, hvorvidt vi behøver at lovgive på dette område. Også vores personlige holdninger er forskellige, så det, jeg siger her, må stå for min egen regning.